

i øvrigt i Overensstemmelse med den nugældende Lovs, dog at man i Forslaget udtrykkelig havde medtaget Gartnere blandt de Fag, hvori der skal oprettes skriftlig Lærekontrakt, jfr. Forslagets § 1, Stk. 1. Endvidere havde man foreslaaet, at Banker, Sparekasser og Forsikringselskaber, der i Henhold til Indenrigsministeriets Cirk. af 7. September 1923 ikke for Tiden er inddraget under Lærlingeloven, skulde være omfattet af denne (Forslagets § 2, Stk. 1).

Lovforslaget indeholdt derhos Bestemmelser om Oprettelse af Arbejdskontrakter for Specialarbejdere saavel inden for Haandværk og Industri som inden for Handelen (§ 1, Stk. 5, og § 2, Stk. 5).

Med Hensyn til de Punkter, hvor den nugældende Lærlingelov særlig har vist sig uhensigtsmæssig eller ufyldstgørende, nemlig med Hensyn til Læretidens Længde, Lærlingelønnens Beregning, enkelte Virksomheders mangelfulde Uddannelse af Lærlinge og Mangelen af et Tilsyn med Lærlinguddannelsen, indeholdt Lovforslaget forskellige Bestemmelser til Afhjælpning af disse Mangler. Det var saaledes fastsat, at Socialministeren efter Samraad med Ministeren for Handel og Industri og efter Forhandling med vedkommende faglige Hovedorganisationer skulde fastsætte den i de enkelte Fag gældende Maksimumslæretid (§ 4, Stk. 2); og der var foreslaaet Bestemmelser om Fastsættelse af Lærlingeløn, hvorved man vilde sikre den unge Arbejder et Vederlag, der stod i rimeligt Forhold til den Værdi, hans Arbejde har for Læremesteren (§ 5, Stk. 1—3).

Endvidere indeholdt Lovforslaget en Bestemmelse om, at „Lærlingenævnet“ (se herom straks nedenfor), saafremt det fandt, at en Virksomheds Forhold var til Hinder for, at en forsvarlig Uddannelse af Lærlinge kunde finde Sted, kunde nægte at godkende Kontrakter om Antagelse af Lærlinge i Virksomheden (§ 6). Endelig var det foreslaaet, at Tilsynet med Lærlinguddannelsen skulde føres af særlige „Lærlingenævne“, i hvilke der var Repræsentanter saavel for Arbejdsgiverne som for Arbejderne (§§ 20—24).

Den ved Lærlingeloven af 1921 § 10, Stk. 2, hjemlede Adgang til Indførelse af tvungne Læreprøver blev videreført ved en Bestemmelse om, at der normalt skulde aflægges tvungne Læreprøver af Lærlinge i alle Fag (§ 11) for Læreprøvekommissioner, som nærmere omhandles i Lovforslagets § 25.

For at sikre de Lærlinge, der besøger Handels- eller tekniske Skoler fornøden

Hviletid, var der i § 12 indført forskellige Beskyttelsesbestemmelser.

I øvrigt indeholdt Forslaget paa en Række specielle Punkter Ændringer i Forhold til den gældende Lærlingelov.

Lovforslaget blev efter stedfunden 1ste Behandling (Rigsdagstidende 1931—32, Folketingets Forhandlinger Sp. 2724—2830) henvist til Behandling i et Udvalg. Dette Udvalg afgav den 17. Marts 1932 Betænkning (Rigsdagstidende 1931—32, Tillæg B. Sp. 1661—78), hvorved et Flertal af Udvalgets Medlemmer indstillede Forslaget til Vedtagelse med forskellige Ændringer, hvorom nærmere henvises til Betænkningen. Et Mindretal, bestaaende af Vestres Medlemmer, havde stillet et Ændringsforslag, hvorefter Forslaget foresloges gennemført i samme Skikkelse som det af Landstinget i Rigsdagssamlingen 1927—28 vedtagne Forslag til Lov om Lærlingeforholdet. Et andet Mindretal, bestaaende af Det konservative Folkepartis Medlemmer, havde ikke stillet Ændringsforslag, men indstillede det foreliggende Lovforslag til Forkastelse. Udvalgsflertallets Forslag blev derefter vedtaget ved 2den Behandling (Rigsdagstidende 1931—32, Folketingets Forhandlinger Sp. 4647—80) og 3die Behandling (Rigsdagstidende 1931—32, Folketingets Forhandlinger Sp. 4855—59) og blev i den saaledes vedtagne Skikkelse, jfr. Rigsdagstidende 1931—32, Tillæg C. Sp. 1911—36, oversendt til Landstinget.

I Landstinget blev Lovforslaget efter 1ste Behandling (Rigsdagstidende 1931—32, Landstingets Forhandlinger Sp. 1826—36) henvist til et Udvalg, der imidlertid ikke naaede at afgive Betænkning. —

I *Rigsdagssamlingen 1932—33* blev Lovforslaget forelagt i Landstinget i den af Folketinget i Rigsdagssamlingen 1931—32 vedtagne Skikkelse og blev efter 1ste Behandling (Rigsdagstidende 1932—33, Landstingets Forhandlinger Sp. 330—366) henvist til et Udvalg, der ikke naaede at afgive Betænkning. —

I *Rigsdagssamlingen 1933—34* blev Lovforslaget paany forelagt i Landstinget i samme Skikkelse som det i Rigsdagssamlingen 1932—33 fremsatte, dog med de ved Straffelovens Ikrafttræden den 1. Januar 1933 nødvendiggjorte formelle Ændringer i §§ 3, 11, 17, 18 og 31, jfr. Rigsdagstidende 1933—34, Landstingets Forhandlinger Sp. 3—4. Efter 1ste Behandling (Rigsdagstidende 1933—34, Landstingets Forhandlinger Sp. 10) henvistes Lovforslaget til et Udvalg, der ikke naaede at afgive Betænkning. —